

การพัฒนาชุมชนจนถึงระดับประเทศ เป็นบทบาทหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ทำหน้าที่ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ มาเป็นระยะเวลาอันยาวนานและต่อเนื่อง ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ ดังพระราชดำรัสที่ได้พระราชทานแก่คณะบุคคลต่างๆ ที่เข้าเฝ้า เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๘ ความตอนหนึ่งว่า “...ประเภทหนึ่ง คืองานที่ทำเป็นประจำของแต่ละคน แต่ละคนก็มีหน้าที่ที่จะปฏิบัติงานของตนที่เรียกว่าอาชีพของตน ถ้าทำดีก็เป็นสิ่งที่น่าชมและน่าปลื้มใจเป็นประโยชน์แก่ตัวเอง เพราะว่าถ้าใครทำงานดี ก็ได้รับชมเชย ได้รับ ความก้าวหน้า...” และความอีกตอนหนึ่งว่า “...ประเภทที่สอง คืองานที่ตนทำนอกเหนือจากหน้าที่การงานที่มีอยู่ คืองานที่เอื้อเพื่อคนอื่น งานที่จะสร้างสรรค์คิดค้นอะไรที่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้จะโดยตรงหรือทางอ้อมนั้น ก็เป็นสิ่งที่สมควรที่จะทำ...” วารสารฉบับนี้ได้รวบรวมการปฏิบัติหน้าที่ตามความเชี่ยวชาญทางวิชาการของแต่ละ ท่าน และเป็นการเอื้อเพื่อทางวิชาการที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชน และประเทศอย่างลงตัวและยั่งยืนอันเป็นสิ่งที่เหมาะสม จะทำ

กองบรรณาธิการได้รับเกียรติจากราชบัณฑิตเขียนบทความวิชาการ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่จะต้องสร้างความพอเหมาะ และลงตัวกับการพัฒนาชนบท ที่สอบทวนไปถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิเขียนบทความด้านการฉายภาพให้เห็นถึงการพัฒนาที่อาจมีผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่สะท้อนสองมิติไปพร้อมๆ กัน คือ การใช้เทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ และการสร้าง สมดุลของการพัฒนา

การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรที่เป็นแนวคิด/เทคนิค ในการปรับตัวเพื่อการทำงานที่บรรลุผลและสาระ จากบทความวิจัยอีก 8 เรื่อง ด้านการสร้างคุณภาพชีวิตให้กับประชากรไทย โดยใช้งานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การใช้แบ่งข้าวเหนียว ข้าวเสริมธาตุเหล็กเพื่อเป็นอาหารคุณภาพของไทย งานวิจัยที่สร้างทางเลือกด้านพลังงาน ทดแทนเพื่อทดแทนน้ำมันจากเทคนิคการเพาะเลี้ยงเซลล์พืช ความใส่ใจด้านสิ่งแวดล้อมในระบบนิเวศน์ที่ส่งผล ต่อคุณภาพน้ำของอ่างเก็บน้ำที่เชียงใหม่ รวมถึงการพัฒนาด้านวิชาชีพครูบรรณารักษ์ที่จะเป็นแหล่งปัญญาแห่ง การสืบค้นในห้องสมุดโรงเรียน เทคนิคการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ และเทคนิควิธีการ เรียนการสอนที่มีผลการวิจัยประเมินเพื่อนำไปสู่ประโยชน์ในการนำมาใช้จริง เหล่านี้เป็นบทความและผลงานวิจัยที่ กองบรรณาธิการได้คัดสรรมาบรรจุลงในวารสาร Rajabhat Journal of Science, Humanities & Social Sciences ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2557 อย่างลงตัวและมีความสัมพันธ์เชื่อมโยง เราหวังว่าผู้อ่านทุกท่านคงได้ สาระประโยชน์จากวารสารเล่มนี้ และนำไปขยายผลสมดังพระราชดำรัส “.....คิดค้นอะไรที่จะเป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวมได้....” แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

อาจารย์ ดร.มลินภา ศิลาอาสน์

บรรณาธิการ